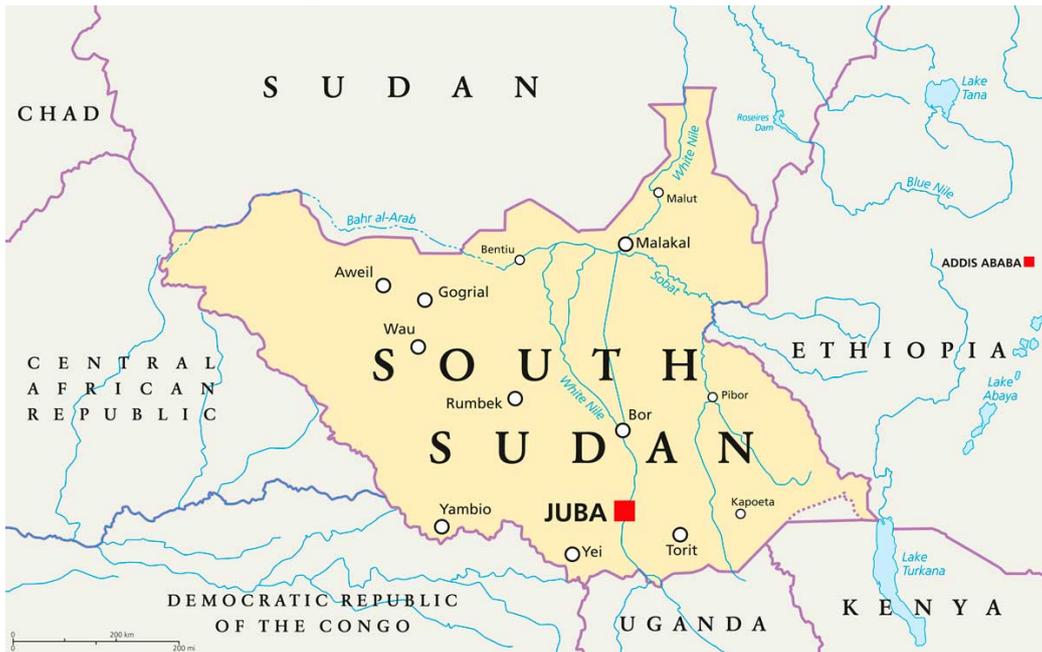


สาธารณรัฐเซาท์ซูดาน (Republic of South Sudan)



เมืองหลวง กรุงจูบา

ที่ตั้ง ในภูมิภาคแอฟริกาตะวันออก ระหว่างละติจูด 3-13 องศาเหนือ กับลองจิจูด 24-36 องศาตะวันออก
พื้นที่ 644,329 ตร.กม. มีพรมแดนทางบกยาว 6,018 กม. และเป็นประเทศที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล (landlocked)

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับซูดาน 2,158 กม. (ยังไม่สามารถบรรลุข้อตกลงเกี่ยวกับสถานะเขตแดนของเขตปกครองพิเศษ Abyei)
ทิศใต้	ติดกับเคนยา 317 กม. ยูกันดา 475 กม. และตีอาร์คองโก 714 กม.
ทิศตะวันออก	ติดกับเอธิโอเปีย 1,299 กม.
ทิศตะวันตก	ติดกับสาธารณรัฐแอฟริกากลาง 1,055 กม.

ภูมิประเทศ เป็นที่ราบทางตอนเหนือและภาคกลางของประเทศก่อนยกตัวขึ้นเป็นที่ราบสูงบริเวณพรมแดนทางใต้ที่ติดกับเคนยาและยูกันดา ส่วนพื้นที่ตอนกลางของประเทศมีแม่น้ำ White Nile ไหลผ่านจากภาคใต้ (ยูกันดา) ขึ้นไปทางเหนือผ่านพรมแดนเข้าไปยังซูดาน ทำให้เซาท์ซูดานมีความอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การเพาะปลูก จุดที่สูงที่สุดของประเทศอยู่ที่ภูเขา Kinyeti ซึ่งมีความสูง 3,187 ม.จากระดับน้ำทะเล

ภูมิอากาศ ตั้งอยู่ในเขตร้อนชื้น ทำให้อากาศอบอุ่นในช่วงฤดูร้อน ช่วงมรสุมมีฝนตกชุกในเขตที่ราบสูงบริเวณภาคใต้ และพื้นที่ชุ่มฝนจะลดลงในบริเวณตอนเหนือของประเทศ

ประชากร 13,590,758 คน (ปี 2568) เป็นชาว Dinka 35-40% ชาว Nuer 15% และชาว Shilluk, Azande, Bari, Kakwa, Kuku, Murle, Mandari, Didinga, Ndogo, Bviri, Lndi, Anuak, Bongo, Lango, Dungotona, Acholi, Bako และ Fertit อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 42.1% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 55.3% วัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 2.6% อายุขัยเฉลี่ยของประชากรโดยรวม 60.3 ปี เพศชาย 58.4 ปี เพศหญิง 62.2 ปี อัตราการเกิด 36.4 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 8.9 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 4.65%

ศาสนา ส่วนใหญ่นับถือศาสนาคริสต์ 60.5% ความเชื่อท้องถิ่น 32.9% อิสลาม 6.2% และอื่น ๆ 1%

ภาษา ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ นอกจากนี้ ยังมีการใช้ภาษาอาหรับและภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ได้แก่ Dinka, Nuer, Bari, Zande และ Shilluk

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 35% (ปี 2567)

การก่อตั้งประเทศ อียิปต์พยายามยึดครองพื้นที่ที่เป็นเซาท์ซูดานในช่วงทศวรรษ 1870 แต่เกิดเหตุการณ์ Mahdist Revolution ในพื้นที่เมื่อ พ.ย.2428 สหราชอาณาจักรเข้าปราบปรามกลุ่มมะฮ์ดียะฮ์ (Al Mahdiyyah หรือ Mahdist) ที่นำโดยมุฮัมมัด อะห์มัด บิน अबดุลลอฮ์ ซึ่งอ้างตัวเป็น “มะฮ์ดี” หรือผู้นำในยุคสุดท้ายก่อนถึงวันสิ้นโลกตามความเชื่อของศาสนาอิสลาม เมื่อปี 2441 และตั้งประเทศซูดานภายใต้การปกครองร่วมระหว่างสหราชอาณาจักรกับอียิปต์เมื่อปี 2442 ซึ่งในช่วงดังกล่าวบาทหลวงชาวคริสต์เข้าเผยแผ่ศาสนาและนำภาษาอังกฤษเข้าไปใช้ในเซาท์ซูดานอย่างแพร่หลาย ต่อมาซูดานได้รับเอกราชเมื่อปี 2499 แต่รัฐบาลซูดานไม่ยินยอมให้เซาท์ซูดานได้สิทธิปกครองตนเอง จึงนำไปสู่สงครามกลางเมือง 2 ครั้ง ระหว่างปี 2498-2515 กับปี 2526-2548 ส่งผลให้ประชาชนเผชิญกับภาวะอดอยากและเสียชีวิตกว่า 2.5 ล้านคน จนกระทั่งมีการลงนามความตกลง Comprehensive Peace Agreement (CPA) เมื่อ ม.ค.2548 ทำให้สงครามกลางเมืองยุติลง อีกทั้งกำหนดให้เซาท์ซูดานได้สิทธิปกครองตนเองระหว่างปี 2548-2554 ก่อนจัดการลงประชามติเพื่อให้ประชาชนตัดสินใจว่าจะรวมอยู่กับซูดานต่อไปหรือไม่ ซึ่งผลการลงประชามติเมื่อ ม.ค.2554 ปรากฏว่า ประชาชน 98% เลือกที่จะปกครองตนเอง จึงนำไปสู่การประกาศเอกราชเมื่อ 9 ก.ค.2554

อย่างไรก็ดี เมื่อ ธ.ค.2556 เกิดการแย่งชิงอำนาจระหว่างประธานาธิบดี Salva Kiir Mayardit ซึ่งมาจากชนเผ่า Dinka (ชนส่วนใหญ่ของเซาท์ซูดาน) กับรองประธานาธิบดี Riek Machar ซึ่งมาจากชนเผ่า Nuer (มีมากเป็นลำดับ 2 ในเซาท์ซูดาน) โดยประธานาธิบดี Kiir กล่าวหาว่ารองประธานาธิบดี Machar พยายามยึดอำนาจ จึงทำให้เกิดการสู้รบระหว่างสองฝ่าย โดยมีทหารยูกันดาเข้าร่วมกับฝ่ายรัฐบาลของประธานาธิบดี Kiir

เพื่อต่อสู้กับฝ่ายต่อต้านรัฐบาลที่นำโดยรองประธานาธิบดี Machar ต่อมาในช่วงปี 2557-2558 มีการเจรจาสันติภาพระหว่างกันหลายครั้ง โดยมี Inter-Governmental Authority On Development (IGAD) ซึ่งเป็นกลุ่มความร่วมมือทางการค้าของประเทศในภูมิภาคแอฟริกาตะวันออก เข้าไปช่วยไกล่เกลี่ยและนำไปสู่การลงนามข้อตกลงหยุดยิงที่กรุงแอดดิสอาบาบา เอธิโอเปีย และนำไปสู่การบรรลุข้อตกลงสันติภาพเมื่อ ส.ค.2558 ซึ่งแม้ว่าข้อตกลงกำหนดให้นาย Machar เป็นรองประธานาธิบดีต่อไป แต่ความขัดแย้งระหว่างประธานาธิบดี Kiir กับรองประธานาธิบดี Machar ยังคงอยู่ ส่งผลให้ต่อมาเมื่อ 10 ก.ค.2559 ประธานาธิบดี Kiir ปลดนาย Machar ออกจากตำแหน่ง และแต่งตั้งนาย Taban Deng Gai เป็นรองประธานาธิบดีแทน ขณะที่นาย Machar หลบหนีออกนอกประเทศ จนกระทั่งเมื่อ 12 ก.ย.2561 จึงมีการลงนามข้อตกลงสันติภาพ และจัดตั้งรัฐบาลเอกภาพแห่งชาติเมื่อ 22 ก.พ.2563 โดยที่นาย Machar ได้รับแต่งตั้งให้กลับเข้าดำรงตำแหน่งรองประธานาธิบดีอีกครั้ง อย่างไรก็ตามก็ติดกลุ่มต่อต้านรัฐบาลบางกลุ่มไม่ยอมรับและยังคงสู้รบต่อไป

วันชาติ 9 ก.ค. (วันประกาศเอกราชจากซูดานเมื่อปี 2554)

การเมือง ปกครองแบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นทั้งประมุขหัวหน้ารัฐบาล และผู้บัญชาการทหารสูงสุด มาจากการเลือกตั้งโดยตรง วาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี ดำรงตำแหน่งได้ 2 สมัยติดต่อกัน ประธานาธิบดีคนปัจจุบัน คือ นาย Salva Kiir Mayardit ซึ่งเป็นประธานาธิบดีคนแรกและคนเดียวของชาติซูดาน นับตั้งแต่ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีคนแรกของประเทศ เมื่อ 9 ก.ค.2554 ทั้งนี้ วาระดำรงตำแหน่งของประธานาธิบดี Kiir สิ้นสุดลงไปแล้วตั้งแต่ปี 2558 แต่เนื่องจากภาวะสงครามกลางเมือง การแก้ไขรัฐธรรมนูญเมื่อปี 2561 และการจัดตั้งรัฐบาลแห่งชาติเมื่อปี 2563 ประธานาธิบดี Kiir จึงได้รับอาณัติให้อยู่ในตำแหน่งต่อจนถึงปัจจุบัน

ฝ่ายบริหาร : ประธานาธิบดีมีอำนาจควบคุมฝ่ายบริหาร แต่งตั้ง นรม. และ ครม. โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา การเลือกตั้งประธานาธิบดีครั้งล่าสุดเมื่อ 11-15 เม.ย.2554 นาย Salva Kiir Mayardit ได้รับเลือกด้วยคะแนนเสียง 93% ส่วนการเลือกตั้งครั้งถัดไปมีกำหนดจัดใน 20 ธ.ค.2569 หลังจากทีเลื่อนจากกำหนดเดิมเมื่อปี 2558 มาแล้วทั้งสิ้น 4 ครั้ง ได้แก่ ปี 2561 ปี 2564 ปี 2566 และ 22 ธ.ค.2567

ฝ่ายนิติบัญญัติ : ประกอบด้วย 2 สภา คือ 1) Council of State มีสมาชิก 100 คน ตั้งขึ้นตามคำสั่งประธานาธิบดี เมื่อ ส.ค.2554 มีหน้าที่สำคัญคือ ให้ความเห็นชอบกฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารประเทศ ออกข้อมติที่เป็นการเสนอแนะรัฐบาล กำกับดูแลและติดตามกระบวนการฟื้นฟูประเทศและสวัสดิการสังคมที่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้ง และ 2) National Legislative Assembly มีสมาชิก 550 คน โดยในจำนวนนี้ มาจากการเลือกตั้ง 170 คน วาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี มีหน้าที่ตรวจสอบการทำงานของฝ่ายบริหาร โดยมีสิทธิออกเสียงไม่ไว้วางใจรองประธานาธิบดีและ รมต. อนุมัตินโยบายและงบประมาณแผ่นดิน ให้สัตยาบันสนธิสัญญาระหว่างประเทศ สมาชิกรัฐสภาได้รับการแต่งตั้งโดยประธานาธิบดีและสาบานตนเข้ารับตำแหน่งเมื่อต้นปี 2564

ฝ่ายตุลาการ : ใช้ระบบศาลคู่ ซึ่งเป็นระบบที่มีทั้งศาลยุติธรรมและศาลพิเศษ โดยชาติซูดาน มีศาลฎีกาศาลอุทธรณ์ ศาลชั้นต้น และศาลจารีตประเพณี

พรรคการเมืองสำคัญ : พรรค Sudan People's Liberation Movement (SPLM) ของประธานาธิบดี Salva Kiir ซึ่งเป็นพรรครัฐบาลในปัจจุบันและครองเสียงข้างมากในรัฐสภา (มี สส.ที่ได้รับเลือกตั้งเมื่อ เม.ย.2553 จำนวน 160 คน จากทั้งหมด 170 คน) พรรค Democratic Change (DC) ซึ่งเดิม คือ พรรค Sudan People's Liberation Movement-Democratic Change (มี สส.ที่ได้รับเลือกตั้ง 4 คน) ส่วน สส.ที่เหลืออีก 6 คนในรัฐสภา

ไม่ได้สังกัดพรรคการเมือง นอกจากนี้ ยังมีพรรค South Sudan People's Liberation Movement In Opposition (SPLM-IO) ของรองประธานาธิบดี Riek Machar

เศรษฐกิจ เศรษฐกิจเซาท์ซูดานยังคงเชื่อมโยงกับซูดาน โดยสินค้าและเงินทุนส่วนใหญ่ต้องนำเข้าจากซูดานและประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ยูกันดา และเคนยา ส่วนการส่งออกน้ำมันทางท่อของเซาท์ซูดานยังต้องพึ่งพาท่าเรือซูดาน นอกจากนี้ การตกอยู่ในภาวะสงครามกลางเมือง (ปี 2556-2558) และการสู้รบระหว่างชนเผ่าเป็นเวลานาน ซึ่งทำให้มีผู้พลัดถิ่นฐานมากถึง 2.2 ล้านคน และมีประชาชนเสียชีวิตจำนวนมาก ยังทำให้เซาท์ซูดานจำเป็นต้องจัดสรรงบประมาณเพื่อการฟื้นฟูบูรณะประเทศ ขณะที่รัฐบาลใช้งบประมาณส่วนใหญ่ไปกับการพัฒนากองทัพ จึงทำให้ภาคอุตสาหกรรม ระบบสาธารณสุขและโครงสร้างพื้นฐานสำคัญไม่ได้รับการพัฒนา เช่น เส้นทางคมนาคมที่ยังไม่ครอบคลุม ระบบไฟฟ้าที่ยังต้องใช้เครื่องปั่นไฟฟ้าจากน้ำมันดีเซล จึงไม่สามารถผลิตไฟฟ้าได้เพียงพอต่อความต้องการในประเทศ และระบบน้ำประปามีจำกัด ดังนั้น เซาท์ซูดานจึงต้องเปิดรับการลงทุนและความช่วยเหลือจากต่างประเทศ โดยได้รับความช่วยเหลือด้านงบประมาณในการลงทุนพัฒนาสาธารณสุข ฝึกอบรม การผลิตไฟฟ้าพลังน้ำ และการพัฒนาเกษตรกรรมจากธนาคารโลกและประเทศต่าง ๆ เช่น สหราชอาณาจักร สหรัฐฯ นอร์เวย์ เนเธอร์แลนด์ มาตั้งแต่ปี 2548 เป็นมูลค่ากว่า 4,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขณะเดียวกัน รัฐบาลเซาท์ซูดานพยายามลดการพึ่งพาซูดานในการส่งออกน้ำมัน จึงใช้นโยบายขยายความร่วมมือทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น เอธิโอเปีย ยูกันดา และเคนยา ซึ่งรวมถึงการร่วมมือกับเคนยาเพื่อขอรับความช่วยเหลือทางการเงินจากจีนและญี่ปุ่น ในการวางแผนสร้างระบบท่อขนส่งน้ำมันดิบระยะทางประมาณ 1,400 กม. จากเซาท์ซูดานไปยังท่าเรือเมืองลามู ทางเหนือของเคนยา

เซาท์ซูดานเป็นผู้ผลิตน้ำมันรายสำคัญในแอฟริกา แต่ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่มประเทศผู้ส่งออกน้ำมัน (OPEC) จึงสามารถผลิตน้ำมันได้อย่างอิสระโดยปราศจากการถูกจำกัดเพดานการผลิต และมีประเทศต่าง ๆ เช่น แคนาดา ฝรั่งเศส จีน อินเดีย มาเลเซีย เข้าลงทุนในภาคอุตสาหกรรมน้ำมันของเซาท์ซูดาน โดยการผลิตน้ำมันดิบของเซาท์ซูดานเป็นแหล่งที่มาของรายได้ภาครัฐถึง 95% นอกจากนี้ ภายหลังจากลงนามข้อตกลง Revitalized Peace เมื่อปี 2561 เศรษฐกิจเซาท์ซูดานมีแนวโน้มดีขึ้น แต่เริ่มชะลอตัว เนื่องจากเผชิญภัยพิบัติจากสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลงรุนแรง การผลิตน้ำมันลดลง ความขัดแย้งภายในประเทศ สงครามรัสเซีย-ยูเครน และสงครามกลางเมืองในซูดาน กอปรกับการขาดดุลงบประมาณของรัฐบาลและค่าเงินอ่อนค่าต่อเนื่อง

เศรษฐกิจเซาท์ซูดานในปี 2569 มีแนวโน้มขยายตัว ตามที่ธนาคารเพื่อการพัฒนาภูมิภาคแอฟริกา (African Development Bank-AfDB) ประเมินว่า GDP ของเซาท์ซูดานจะขยายตัวที่ 12.1% ในปี 2569 ภายใต้งี้อ่อนไหวที่ภาคการส่งออกน้ำมันยังคงมีเสถียรภาพและสามารถส่งออกได้อย่างต่อเนื่อง รวมถึงการรักษาเสถียรภาพทางการเมืองภายในจะเป็นปัจจัยหลักในการสนับสนุนภาคการผลิตในประเทศ อย่างไรก็ตาม แม้ว่าอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจจะเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง แต่เซาท์ซูดานยังคงเผชิญปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ เฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ชนบทที่ยังคงมีประชากรบางส่วนประสบภาวะอดอยาก รวมถึงความท้าทายจากการรักษาเสถียรภาพทางการเมืองในประเทศ และสงครามกลางเมืองในซูดานที่อาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของท่อส่งน้ำมันและปัญหาผู้อพยพพลัดถิ่นจากซูดานเข้าสู่เซาท์ซูดาน

สกุลเงิน ตัวย่อสกุลเงิน : ปอนด์เซาท์ซูดาน (South Sudanese Pounds) หรือ SSP

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 1 ดอลลาร์สหรัฐ : 600.07 ปอนด์เซาท์ซูดาน

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 1 บาท : 18.57 ปอนด์เซาท์ซูดาน (พ.ย.2568)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) : 4,980 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ข้อมูลจาก IMF)

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 24.3%

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 313.22 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 4,345,169 คน

อัตราการว่างงาน : 12.5%

อัตราเงินเฟ้อ : 97.5%

ผลผลิตทางการเกษตร : ข้าวฟ่าง ข้าวโพด ข้าว ลูกเดือย ข้าวสาลี กัมอหารับ อ้อย มะม่วง มะละกอ กล้วย

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : ขาดดุลการค้า 294 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ข้อมูลจาก WTO)

การส่งออก : 890 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

การนำเข้า : 1,184 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออก : น้ำมันดิบ

ทรัพยากรธรรมชาติ : น้ำมันดิบ

การทหารและความมั่นคง

การทหาร : งบประมาณด้านการทหาร 56 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็น 1.06% ของ GDP (ปี 2567) กำลังพล 90,000 นาย ปัจจุบัน กกล.รักษาสันติภาพของสหประชาชาติ (UN Mission in the Republic of South Sudan-UNMISS) ยังคงประจำการในเซาท์ซูดาน โดยคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติขยายภารกิจของ UNMISS ซึ่งมีกำลังพลรวม 18,125 คน (ข้อมูล ณ ก.ค.2568) ออกไปจนถึง 30 เม.ย.2569 โดยเมื่อ 20 ส.ค.2568 และ 7 ก.ย.2568 ไทยส่งกำลังพลของกองร้อยทหารช่างเฉพาะกิจไปเข้าร่วมภารกิจของ UNMISS ผลัดที่ 6 จำนวน 273 คน (ในจำนวนนี้เป็นทหารหญิง 28 นาย) ประกอบด้วย กำลังพลจากกองทัพไทย 17 นาย และกองทัพบก 256 นาย โดยเป็นการผลัดเปลี่ยนจากผลัดที่ 5 ที่ร่วมปฏิบัติภารกิจตั้งแต่ ส.ค.2567

ยุทโธปกรณ์สำคัญ :

ทบ. ได้แก่ รถถังหลัก (MBT) มากกว่า 80 คัน (รุ่น T-55 ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน รุ่น T-72AV จำนวน 80 คัน) รถลาดตระเวนหุ้มเกราะ (PPV) รุ่นต่าง ๆ ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน อาวุธต่อต้านรถถังประเภท MSU รุ่น HJ-73 และรุ่น 9K115 Metis อาวุธต่อต้านรถถังประเภท RCL รุ่น SPG-9 ปืนใหญ่รุ่นต่าง ๆ ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน อาวุธปล่อยนำวิถีพื้นสู่อากาศ (SAM) ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน

ทอ. ได้แก่ บ.ลำเลียง (TPT) แบบเบา รุ่น Beech 1900 จำนวน 1 เครื่อง บ.สำหรับการฝึก (TRG) รุ่น L-39 Albatros ฮ.โจมตี (ATK) รุ่น Mi-24V และรุ่น Mi-24V-SMB Hind รวม 3 เครื่อง ฮ.เนกประสงค์ (MRH) รุ่น Mi-17 Hip H จำนวน 5 เครื่อง ฮ.ลำเลียง (TPT) จำนวน 3 เครื่อง

ปัญหาด้านความมั่นคง

1) ปัญหาการเมืองภายใน กระบวนการสันติภาพที่เปราะบางและการเปลี่ยนผ่านทางการเมืองที่เป็นไปอย่างล่าช้า ทำให้สถานการณ์การเมืองยังไม่แน่นอน แม้จะมีการลงนามสนธิสัญญาสันติภาพแล้ว แต่ความรุนแรงระหว่างกองกำลังในประเทศยังเกิดขึ้นบ่อยครั้ง และมีประเด็นสำคัญที่ต้องติดตาม คือ ความเสี่ยงที่สถานการณ์จะยกระดับเข้าใกล้ภาวะสงครามกลางเมือง ดังที่เคยเกิดขึ้นเมื่อปี 2559 ซึ่งหากเกิดขึ้นอีกครั้ง จะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศของเซาท์ซูดานอย่างมาก

2) วิกฤตด้านมนุษยธรรม ความรุนแรงในประเทศ ความไม่มั่นคงทางอาหาร ภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยเฉพาะอุทกภัย ทำให้เซาท์ซูดานต้องเผชิญปัญหาความไม่มั่นคงด้านอาหาร เฉพาะอย่างยิ่งในรัฐ Jonglei รัฐ Northern Bahr-el-Ghazal รัฐ Warrap และเขตปกครอง Pibor โดยสหประชาชาติ (UN) ประเมินว่า 3 ใน 4 ของประชากรเซาท์ซูดานตกอยู่ในสภาวะที่ต้องการความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมอย่างเร่งด่วน

3) ปัญหาผู้ลี้ภัยและผู้พลัดถิ่นฐานในประเทศ โดยเมื่อปี 2565 มีชาวเซาท์ซูดานลี้ภัยการสู้รบไปยังประเทศเพื่อนบ้าน ส่วนใหญ่ไปอยู่ที่ซูดาน 309,849 คน และคองโก 19,452 คน นอกจากนี้ ยังมีผู้พลัดถิ่นฐานในประเทศประมาณ 2.23 ล้านคน โดยพลัดถิ่นฐานจากหลายสาเหตุ เช่น ปัญหาการสู้รบและความขัดแย้งทางชาติพันธุ์ตั้งแต่ปี 2556 ปัญหาอุทกภัยและภัยแล้ง นอกจากนี้ เซาท์ซูดานยังประสบปัญหาข้าแค้นจากการหลงไหลเข้ามาของผู้อพยพจากซูดานอยู่เป็นระยะ ส่งผลให้เมื่อปี 2568 เซาท์ซูดานกลายเป็นพื้นที่รองรับผู้อพยพจากซูดานเป็นจำนวนรวมทั้งสิ้นกว่า 1 ล้านคน

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ AU, FAO, G-77, IBRD, ICAO, ICRM, IDA, IFAD, IFC, IFRCs, ILO, IMF, Interpol, IOM, IPU, ITU, MIGA, UN, UNCTAD, UNESCO, UPU, WCO, WHO และ WMO

การขนส่งและโทรคมนาคม มีท่าอากาศยาน 89 แห่ง ท่าอากาศยานนานาชาติที่สำคัญ ได้แก่ ท่าอากาศยานจูบา ในกรุงจูบา เส้นทางคมนาคมทางบก มีทางรถไฟระยะทาง 248 กม. และถนนระยะทาง 90,200 กม. แต่ทั้งทางรถไฟและถนนชำรุดเป็นส่วนใหญ่ ส่วนการโทรคมนาคม ไม่ปรากฏข้อมูลการให้บริการโทรศัพท์พื้นฐาน แต่มีโทรศัพท์เคลื่อนที่ให้บริการ 6.17 ล้านเลขหมาย รหัสโทรศัพท์ทางไกลระหว่างประเทศ +211 รหัสโดเมนอินเทอร์เน็ต .ss จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 9%

การเดินทาง ไม่มีเที่ยวบินตรงจากกรุงเทพฯ ไปเซาท์ซูดาน แต่สามารถเดินทางได้โดยหลายสายการบิน เช่น Ethiopian Airways และ Kenya Airways ใช้เวลาเดินทางอย่างน้อย 14 ชม. เวลาที่เซาท์ซูดานช้ากว่าไทย 4 ชม.

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม :

1) การเปลี่ยนผ่านทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย เฉพาะอย่างยิ่งการจัดการเลือกตั้งในปี 2569 เป็นประเด็นที่สหภาพยุโรป (EU) ให้ความสำคัญและแสดงความกังวลเกี่ยวกับความเป็นไปได้ที่รัฐบาลเอกภาพแห่งชาติของเซาท์ซูดานที่ตั้งขึ้นตามข้อตกลงสันติภาพ จะสามารถจัดการเลือกตั้งได้สำเร็จ หลังจากที่เคยเลื่อนกำหนดการเลือกตั้งมาแล้วหลายครั้ง (กำหนดการครั้งสุดท้ายคือเมื่อปี 2567)

2) สถานการณ์การเมืองในเซาท์ซูดานเมื่อปี 2568 กลับมาทวีความตึงเครียดอีกครั้ง หลังจาก White Army ซึ่งเป็นกลุ่มติดอาวุธของชนเผ่า Nuer ที่ถูกระบุว่ามีความเชื่อมโยงกับพรรค SPLM-IO ของรองประธานาธิบดี Riek Machar ก่อเหตุโจมตีกองทัพอากาศเซาท์ซูดานบ่อยครั้ง เฉพาะอย่างยิ่งการเข้าโจมตีค่ายทหารของกองทัพอากาศที่เมือง Nasir เมื่อ 3 มี.ค.2568 ส่งผลให้รองประธานาธิบดี Machar ถูกจับกุมและระงับการปฏิบัติหน้าที่รองประธานาธิบดีเมื่อ มี.ค.2568 อีกทั้งยังถูกนำตัวไปไต่สวนในศาลเมื่อ ก.ย.2568 ด้วยข้อกล่าวหาว่าก่อกบฏ ททรยศต่อชาติ และปลุกระดมให้เกิดสงครามกลางเมืองเพื่อขัดขวางการจัดการเลือกตั้งที่กำลังจะมีขึ้น

3) การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและปัญหาการคอร์รัปชัน ตามที่ได้กำหนดแนวทางเอาไว้เมื่อมีการลงนามข้อตกลงสันติภาพ เมื่อ ก.พ.2563 รวมถึงการดำเนินความพยายามสร้างความหลากหลายทางเศรษฐกิจ เพื่อลดการพึ่งพารายได้จากน้ำมัน และแสวงหาเส้นทางส่งออกน้ำมันที่ไม่พึ่งพาท่าเรือของซูดาน เป็นประเด็น

ท้าทายที่รัฐบาลต้องหาทางแก้ไข นอกจากนี้ ยังมีความขัดแย้งระหว่างชาติพันธุ์และการแย่งชิงทรัพยากร ตลอดจนพื้นที่เกษตรกรรม ซึ่งหากเซาท์ซูดานมีสันติภาพและเสถียรภาพมากขึ้น จะส่งผลดีต่อการฟื้นฟูและพัฒนาประเทศ

4) การดำเนินนโยบายเปิดรับการลงทุนและความช่วยเหลือจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูบูรณะประเทศที่ได้รับผลกระทบจากสงครามกลางเมือง โดยเฉพาะการพัฒนาการคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐาน ทั้งนี้ เซาท์ซูดานสามารถรับสิทธิพิเศษทางการค้าจากโครงการ "Everything but Arms" (EBA) ของสหภาพยุโรป (EU) ที่มอบแก่ประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุด

ความสัมพันธ์ไทย-เซาท์ซูดาน

ความสัมพันธ์ด้านการทูต

ไทยรับรองเซาท์ซูดานอย่างเป็นทางการตามมติ ครม. เมื่อ 6 ก.ย.2554 ก่อนที่ไทยและเซาท์ซูดานสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตอย่างเป็นทางการ เมื่อ 5 ธ.ค.2556 โดยฝ่ายไทยมอบหมายให้ สอท. ณ กรุงไนโรบี เคนยา เป็นจุดติดต่อกับเซาท์ซูดาน และกำหนดให้มีเขตอาณาคลุมถึงเซาท์ซูดาน ขณะที่เซาท์ซูดานมอบหมายให้ สอท.เซาท์ซูดาน ณ กรุงไนโรบี เคนยา เป็นจุดติดต่อกับไทย

ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ

การค้าระหว่างไทย-เซาท์ซูดาน เมื่อปี 2567 มีมูลค่า 7.12 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ไทยส่งออกไปเซาท์ซูดาน 7.11 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และนำเข้าจากเซาท์ซูดาน 0.01 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยไทยได้เปรียบดุลการค้าเซาท์ซูดาน 7.10 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขณะที่การค้าไทย-เซาท์ซูดาน ในห้วง ม.ค.-ต.ค.2568 มีมูลค่า 25.13 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ไทยส่งออกไปเซาท์ซูดาน 2.65 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และนำเข้าจากเซาท์ซูดาน 22.47 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยไทยเสียเปรียบดุลการค้าเซาท์ซูดาน 19.82 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าที่ไทยส่งออกไปเซาท์ซูดาน เมื่อปี 2567 ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ กระจกและผลิตภัณฑ์กระจก รองเท้าและชิ้นส่วน อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป เครื่องโทรสาร โทรศัพท์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ หม้อแบตเตอรี่และส่วนประกอบ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่องจักรกล เคมีภัณฑ์ ยานพาหนะอื่น ๆ และส่วนประกอบ แผงสวิทช์และแผงควบคุมกระแสไฟฟ้า

สินค้านำเข้าจากเซาท์ซูดานเมื่อปี 2567 ได้แก่ น้ำมันดิบ แผงวงจรไฟฟ้า เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ เคมีภัณฑ์ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ ก๊าซธรรมชาติ

ด้านการประกอบธุรกิจ-การลงทุน บริษัทก่อสร้างของไทยและแรงงานไทยเคยเข้าไปก่อสร้างถนนในดินแดนของเซาท์ซูดานตั้งแต่ก่อนการประกาศเอกราชจากซูดานเมื่อปี 2554 จนถึงปัจจุบัน นอกจากนี้ ยังมีบริษัทจำหน่ายเครื่องชุดเจาะน้ำบาดาลของไทย ซึ่งมีสำนักงานอยู่ในกรุงไนโรบี เคนยา เข้าไปจำหน่ายเครื่องชุดเจาะน้ำบาดาลในเซาท์ซูดาน

ปัจจุบันมีคนไทยที่พำนักในเซาท์ซูดานจำนวน 489 คน (ข้อมูลจากกรมการกงสุล กระทรวงการต่างประเทศ เมื่อ ก.พ.2568) ประกอบด้วย พนักงานบริษัท ARC Construction ก่อสร้างถนนและโครงสร้างพื้นฐานในเซาท์ซูดาน กองร้อยทหารช่างเฉพาะกิจ ไทย/เซาท์ซูดาน ภายใต้ภารกิจรักษาสันติภาพของสหประชาชาติในเซาท์ซูดาน (United Nations Mission in South Sudan-UNMISS) และคนไทยที่ทำงานในบริษัทชุดเจาะน้ำมัน เจ้าหน้าที่องค์การระหว่างประเทศ และพนักงานสปา



Salva Kiir Mayardit

ตำแหน่ง	ประธานาธิบดีเซาท์ซูดาน
เกิด	13 ก.ย.2494 (อายุ 75 ปี/ปี 2569) ที่เขต Gogrial รัฐ Warrap ทางเหนือของเซาท์ซูดาน ในครอบครัวเกษตรกรจากชนเผ่า Dinka โดยเป็นบุตรคนที่ 8 จากทั้งหมด 9 คนของครอบครัว (เป็นชาย 6 คน หญิง 3 คน)
ศาสนา	คริสต์นิกายคาทอลิก
สถานภาพ	สมรสกับนาง Mary Ayen Mayardit มีบุตรสาวชื่อ Adut Mayardit และบุตรชายชื่อ Munuti Salva Kiir
การศึกษา	วิทยาลัยการทหารซูดาน
ประวัติการทำงาน	
ปี 2498-2515	- เข้าร่วมรบในสงครามกลางเมืองครั้งแรกในซูดาน โดยร่วมกลุ่มแบ่งแยกดินแดนทางใต้ของซูดาน “The Anya Nya”
ปี 2515	- เป็นทหารชั้นประทวนยศจ่าในกองทัพซูดาน
ปี 2524	- รับตำแหน่งในหน่วยพลร่ม และตำแหน่งผู้บัญชาการกองทหารรักษาการณ์
ปี 2526	- เข้าร่วมกับกลุ่มกบฏของนาย John Garang ผู้นำกลุ่ม Sudan People’s Liberation Movement (SPLM) และลาออกจากกองทัพซูดาน ต่อมาเมื่อมีการตั้ง Sudan People’s Liberation Army (SPLA) จึงเข้าร่วมภายหลังได้รับตำแหน่ง ผบ.สส. ของ กกล. SPLA
ปี 2548	- หลังจากนาย John Garang เสียชีวิต นาย Kiir ได้ขึ้นดำรงตำแหน่งรองประธานาธิบดีซูดาน และผู้นำพรรค SPLM แทน
ปี 2553	- ประธานาธิบดีเขตซูดานทางใต้
9 ก.ค.2554	- ประธานาธิบดีคนแรกของเซาท์ซูดาน
ปี 2556	- กล่าวหารองประธานาธิบดี Riek Machar ว่ามีแผนก่อรัฐประหาร จึงสั่งปลดรองประธานาธิบดี Machar และกลายเป็นจุดเริ่มต้นของสงคราม

ข้อมูลอื่น ๆ ที่น่าสนใจ

- กลางเมืองในเซาท์ซูดานจนถึงปี 2558 จึงมีการลงนามข้อตกลงสันติภาพ แต่มีการละเมิดข้อตกลงหยุดยิงในเวลาต่อมา
- ได้รับหมวกควบอยยี่ห้อ Stetson จากประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบิลยู บุช ของสหรัฐฯ เป็นของขวัญระหว่างการเยือนทำเนียบประธานาธิบดีสหรัฐฯ เมื่อปี 2549 และชื่นชอบมากจึงซื้อหมวกสะสมเพิ่มเติม หลังจากนั้นจึงปรากฏตัวต่อสาธารณะด้วยการสวมหมวกดังกล่าวเป็นประจำ ทั้งการไปร่วมงานพิธีที่เป็นทางการและงานที่ไม่เป็นทางการ
 - ไม่สูบบุหรี่ และไม่ดื่มสุรา ซึ่งแตกต่างจากทหารส่วนใหญ่ในกองทัพ
-

คณะรัฐมนตรีเซาท์ซูดาน

ประธานาธิบดี	Salva Kiir Mayardit
รองประธานาธิบดีคนที่ 1	Riek Machar
รองประธานาธิบดีคนที่ 2	James Wani Igga
รองประธานาธิบดีคนที่ 3	Taban Deng Gai
รองประธานาธิบดีคนที่ 4	Rebecca Nyandeng Garang
รองประธานาธิบดีคนที่ 5	Josephine Joseph Lagu
รมว.กระทรวงกิจการประธานาธิบดี	Africano Mande Gedima
รมว.กระทรวงเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร	Hussein Abdelbagi
รมว.กระทรวงปศุสัตว์และประมง	Onyoti Adigo Nyikec
รมว.กระทรวงกิจการคณะรัฐมนตรี	Martin Elia Lomuro
รมว.กระทรวงการลงทุน	Joseph Mum Majak
รมว.กระทรวงเยาวชนและกีฬา	Mary Nawai Martin
รมว.กระทรวงกลาโหมและกิจการทหารผ่านศึก	Chol Thon Balok
รมว.กระทรวงกิจการประชาคมแอฟริกาตะวันออก	Pieng Deng Kuol
รมว.กระทรวงพลังงานและเขื่อน	Madhieu Achuil Mawien
รมว.กระทรวงสิ่งแวดล้อมและป่าไม้	Mabior Garang de Mabior
รมว.กิจการรัฐบาลกลาง	Lasuba L. Wango
รมว.กระทรวงการคลังและแผนเศรษฐกิจ	Barnaba Bak Chol
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Simaya Kumba
รมว.กระทรวงเพศสภาพ กิจการสังคม และศาสนา	Ayaa Benjamin Warille
รมว.กระทรวงการศึกษาขั้นพื้นฐานและการอบรม	Kuyok Abol Kuyok
รมว.กระทรวงสาธารณสุข	Sarah Cleto Rial
รมว.กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	Madut Biar Yel
รมว.กระทรวงที่ดิน การเคหะ และการพัฒนาเมือง	Michael Chanjiek Geay
รมว.กระทรวงกิจการมนุษยธรรมและบริหารจัดการภัยพิบัติ	Albino Akol Atak Mayom
รมว.กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และบริการไปรษณีย์	Ateny Wek Ateny
รมว.กระทรวงมหาดไทย	Angelina Teny
รมว.กระทรวงทรัพยากรน้ำและการชลประทาน	James Mawich Makuac
รมว.กระทรวงยุติธรรมและกิจการรัฐธรรมนูญ	Michael Makuei Lueth
รมว.กระทรวงแรงงาน	James Hoth Mai
รมว.กระทรวงความมั่นคงแห่งชาติ	Obote Mamur Mete
รมว.กระทรวงปิโตรเลียม	Puot Kang Chol
รมว.กิจการรัฐสภา	Wek Mamer Kuol
รมว.กระทรวงวัฒนธรรม	Nadia Arop Dudi
รมว.กระทรวงสร้างสันติภาพ	Stephen Parl Kuol

รมว.การบริการสาธารณสุข และพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
รมว.กระทรวงการค้าและอุตสาหกรรม
รมว.กระทรวงถนนและสะพาน
รมว.กระทรวงเหมืองแร่
รมว.กระทรวงคมนาคม
รมว.กระทรวงการอนุรักษ์สัตว์ป่าและการท่องเที่ยว

Dak Duop Bichiok
Atong Kuol Manyang Juuk
Peter Lam Both
Martin Abucha
Lam Akol Ajawin
Denay Jock Chagor

(ม.ค.2569)